

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

410

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ"

מעט למלחמה והרבה לשלום

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

אהרן כלל את עצמו בחטא הדבור יחד עם מרים, הוא שיתף עצמו בענין ויחס גם לעצמו חלק מן הדבר. התורה עצמה אינה מגלה לנו דבר על חלקו של אהרן בחטא הזה ור' עקיבא שדרש עה"פ; **"ניסר אף ה' גם ויגף"** (במדבר יב ט) **מלמד שאף אהרן נצטרע** הגיב **מיד על זה ר' יהודה בן בתירה ואמר: "עקיבא, בין כך ובין כך אתה עתיד ליתן את הדין, אם כדבריך; התורה כסהו ואתה מגלה אותו ואם לאו, אתה מוציא לעז על אותו צדיק"** (שבת זז).

אם התורה מכסה, הרי זו הוכחה שאין לחייבו ואין להאשים אותו בשיתוף בחטא הדיבור והטענה עליו כה חלושה עד שאין להאשימו בגלוי, אך מכל מקום אהרן כן מאשים את עצמו **הוא משתתף בענין באומר: "אֲשֶׁר נִוְאָלְנוּ וְאֲשֶׁר חָטְאנוּ"** (במדבר יב יא). דוד המלך ע"ה האשים את עצמו במה שמנה את ישראל בלא שקלים, שבגלל זה באה המגיפה בתוך בני ישראל **האשים את עצמו ואמר: "הנה אֲנִי חָטָאתִי... נִאֲלָה הַצָּאן מִה עָשׂוּ תְּהִי נָא יְדָךְ בִּי וּבְכִית אֲבִי"** (שמואל ב כד) כך היא דרכם של מורי וגדולי עמנו.

'לא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם; בשר ודם כשהוא יוצא לשלום הוא יוצא יחידי וכשהוא יוצא למלחמה יוצא בבני אדם מרובין. אבל מי שאמר והיה העולם אינו כן; כשהוא המשך בעמ' 2 <<<

(י) **"נָאֵת בְּנֹוֹ לֹא יָדַע" כשנשרפו בניו ושתק'** (ילקו"ש' במדבר' כ תשסד). הרי לפנינו דוגמה מגדולי ומאורי עמנו משה ואהרן, איך משה משתדל ומתיגע להסיר השותפות ומקבל על עצמו את האחריות לטעות הזו, כדי למעט ולסלק את אשמת אהרן וכדי להצדיקו ולזכותו, באומרו שלא היה שותף כל עיקר בענין לא בהכאת הסלע כמו שלא היה שותף באמירת; **"שְׁמַעוּ נָא הַמְּרִים"** שרק משה התבטא ואמר כך ואילו אהרן מצדו לא השתדל להצטדק, לא עשה דבר כדי להשתמט מן הטענה ולא השתמש בהצטדקות הגם שהיו לו נימוקים מאד עדינים להתחשב עם צער ההורים שהאם לא תהיה שכולה מג' בניה, נימוק שמעורר רחמים.

"וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֶחָת אֶחָרָן אֵת הַתֵּף בְּיָדָהּ" (שמות' טו כ). **"אֶחָת אֶחָרָן" לפי שמסר נפשו עליה כשנצטרעה, נקראת על שמו' (רש"י בשלח). ולכאורה; איזו מסירות נפש מיוחדת אנו רואים כאן באהרן? והלא באמת משה רבנו הוא שהתפלל עליה **כמ"ש: "וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל ה' לֵאמֹר קַל נָא יְהוָה נָא לֵה" (במדבר' יב יג). וכן; מה שייך מסירת נפש בתפילה? ונ"ל; כי מסירות הנפש של אהרן היתה, כאשר ביקש משה אחיו שיתפלל על אחותם מרים.****

כשאמר למשה: "בי אֲדַנִּי אֵל נָא תִּשֵׁת עֲלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נִוְאָלְנוּ וְאֲשֶׁר חָטְאנוּ" (במדבר' יב יא) לשון רבים,

'אמר משה לפני הקב"ה: "רבש"ע, אני הקפדתי, אהרן מה חטא?" לפיכך הכתוב מקלוטו, שנאמר; "וּלְלוֹי אָמַר תְּמִיד נְאוּכִיד" (דברים' לג ח) (תנחומא' חוקת' י). אנשים שהטבע והחומריות שולטים עליהם, דוקא משתדלים לשותף אחרים במכשוליהם, כדי למעט את עלבונם ואת עונשם **כענין פרעה הרשע שאף בשעת וידוי שלו אמר: "ה' הַצְּדִיק נְאֻנִי וְעַמִּי הִרְשָׁעוּ"** (שמות' ט כז) שיתף את עמו והטיל גם עליהם את האשמה, אך משה רבנו איש האלקים הסיר את האשמה מאהרן אחיו ולא שיתף אותו בדבר הכאת הסלע **אף שהקב"ה משתף את אהרן בתביעה; "יען לא האמנתם בי להקדישני"** שכלל את אהרן והענישו יחד עם משה ומשה מקבל על עצמו בלבד את העונש **בטענו: "אהרן מה חטא?"**

ובהמשך מאמר חז"ל שם; **'והיה אהרן יכול לומר: "אני לא חטאתי" אלא שתק וכבש כהו ולא למד על עצמו סגוריא'** (משמע שהיה יכול לגונן על עצמו והיה לו במה להצטדק, אבל לא עשה זאת אלא שתק וכבש את כח ההצטדקות) **ומשה מקלוטו שנא: "האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו"** (דברים' לג ט) **לא עמד לומר עשה בשביל אבא, עשה בשביל אמא, שלא תכנס שכולה בשלשה בניה "נָאֵת אֶחָיו לֹא הִפִּיר" שלא היה לו עסק עם אחיו ב"שְׁמַעוּ נָא הַמְּרִים"** (במדבר' כ

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

יוצא למלחמה אינו יוצא אלא יחידי, שנא'; "ה' איש מלחמה ה' שמו" (שמות' טו ג) וכשהוא יוצא לשלום יוצא באלפים ורבבות, שנא'; "רכב אלקים רבתיים אלפי שנגון" (תהלים' סח יח) ('ילקוט' תהלים' סח תשצו).

טבעם של אנשים שהם אוהבים את עצמן ואינם חסים על חייהם של אחרים, אף על אלו של בני אומותיהם ומולדתם, הם מעונינים למעט את סכנת עצמם ולכן הם יוצאים למלחמה בבני אדם מרובים, בכדי להבטיח את עצמם ואת חייהם. אבל כאשר המלך יוצא להשיג שלום, הוא רוצה לצאת יחידי שכל ההישג בהשגת השלום יקרא על שמו ואם יצליח במשא ומתן בינו לבין האויב יוכל ליחס רק לעצמו את ההישג, כי הכל בא הודות לכשרונותיו וחכמתו.

ברם הקב"ה מקור האמת והצדק לימד את בניו ההיפך מזה; כי במלחמה צריך המנהיג לדאוג לשלום נתיניו ומטעם זה יש לו למעט את סכנת העם, לצמצם את מספר חייליו היוצאים לחזית, שיהיה מספרם רק כפי הכרח כדי למנוע שרבים יפלו בחרב השונא וכנגד זה בשביל להביא את השלום אל לו לצאת יחידי, כדי שלא ייחס אח"כ את הצלחת השלום רק לעצמו, אלא ישתף בכך מחכמיו יועציו ומשרתיו, שיקחו חלק במהלך ניהול השיחות עם האויב, כך שהכבוד על השגת השלום יתחלק בין כולם ולא יזקף רק על שמו ולזכותו בלבד. ('מעייני החיים')

"אז ישיר ישקאל את השירה הזאת עלי באר עניו לה" ('במדבר' כא יז)

'א"ר אבין הלוי: "בשעה שעמדו ישראל לומר שירת הים לא הניתן משה שיאמרו לעצמן, אלא כשב שרבו של אדם אומר פרשתו כשהוא נער, כך אמר משה עמהם". שנא'; "אז ישיר משה ובני ישקאל" (שמות' טו א) כנער העונה אחר רבו. לאחר ארבעים שנה עמדו על פירקן, התחילו אומרים שירת הבאר לעצמן, שנא'; "אז ישיר ישקאל" ('ילקוט' ש' 'במדבר' כא תשסד).

מקובל הוא אצל התלמידים, כי רק אלו אשר אינם יכולים לחדש ולערוך מחשבות בתורה ויראה ועדין רכים הם בשנים ומחוסרי השגות והארות בחיים הרוחניים, אלו צריכים לחינוך ולרב אשר ילמדם ויחדד את שכלם ויגלה להם את חכמת התורה, אבל אלו אשר הגיעו כבר לכלל השגות וחידושים ובלבם עולים מחשבות ורעיונות בתורה וביראה, דעתם זחה עליהם ונדמה להם שאינם זקוקים יותר לרב ולמחנך אשר ידריכם במחשבתם ויבקר את חידושי תורתם, לראות מה טוב

ומה אינו כן.

ובאמת הרי זו טעות גסה וגדולה, כי דוקא מי שכבר מסוגל להשיג השגות, דוקא מי שכבר מגיע לדרגה של מחדש ויוצר רעיונות, דוקא הוא זקוק לרב שיעמוד על גבו, שיישר את דעתו שלא תהיה סוטה מן האמת, שלא יתקלקל ולא יסלף דעות אמיתיות וישתדל לכוון לאמת ולדעת תורה, כי דוקא מי שמלא רגשות וחזיונות, הוא זקוק לכה מדרבן אשר יוליכוהו ויצעידהו קדימה ביושר ושלא יסתבך בסיבוכים הרגשיים כוזבים.

אין בין גיהנם וגן עדן אלא כחוט השערה, בין איוב לאויב, דוקא אלו ששרים שירות וזמירות ושלבם מכוון אותם לשיר שירה, צריכים מי שיסלול לפנייהם את הדרך, הם צריכים למדריך שיכוון אותם לא לנטות הצידה בשירתם, שלא תתערב בשירתם נטיה של תערובת פסולה, שלא יעורבב הגיון מסולף או שמץ של שירה זרה.

עם ישראל שראה על הים חזיונות נפלאים של התגלות אלקית, עלה בלבם לומר שירה, מתוך התפרצות של שמחת הנפש והכרת הבורא עלה בלבם לומר שירה, נכון וטוב אמנם שזכו לזה אבל משה רבנו אומר להם: "אמת שזכיתם להגיע לידי השגות והתעוררות עליונות ונשגבות, אולם צריכים אתם שמירה וזהירות והדרכה" ולא הניחם משה לומר שירה לעצמן.

אמת כי תחילת שירתם נובעת ממעין נאמן, אבל כאשר נאמרת השירה המתחילה בלי הדרכה, עלולה היא לנטות מנקודתה ומי יודע מה עוד עלול להתערב בתוכה? איזה רגשות זרים יתערבו בתוכה? שהרי לא מכבר יצאתם ממצרים ועדין גופכם לא נזדכך, נפשכם לא טוהרה, עדין לא הספקתם להפשיט מעליכם את אוירתה של מצרים משירותיהם וזמירותיהם, בלי הדרכה אסור לכם אפוא לשיר.

אתם מוכרחים לעשות זאת עם רב ומדריך, כמו הנער שרבו מפרש ואומר לו את פרשתו, כך אמר משה את שירתם אתו ביחד והם ענו אחריו הוא התחיל והם השיבו אחריו הוא פתח והם הלכו אחריו בטעמו ובניגונו. ורק לאחר ארבעים שנה כאשר נתישבה כבר התורה בתוך גופותיהם, כאשר ספגו בנפשם את אור התורה והרבה תוכחות והוראות, נפשם נסתפגה באוירת השכינה, רק אז ניתנה להם הרשות לשיר שירה בעצמם.

והרי זה לימוד ותוכחה לאלו אשר רק פקחו את עיניהם וכבר הם חכמים בעיני עצמם; כבר שרים הם ומזמרים זמירות ושירות בזחיחות הדעת עד שלפעמים נוטים לשיר שירה זרה, מתערבת בשירתם

שירה עצמית טבעית בלתי טהורה ובלתי זכה וכך לפעמים גם מעוותים את הדין ואינם מחכים להיות מורה הוראה לארבעים שנה ואף לאחר שהגיע להיות מורה הוראה ולכהן פאר צריך שירגיש שהכהונה שאולה לו, רק בתנאי שלא יאבד את רגש ההתלמדות וזקוק הוא לרב.

בפ' 'תבוא'; "ובקאת אל הפהו אשר יקנה בנמים הקם נאמרת אליו הגנתי היום לה' אלקיך" ('דברים' כו ג). וראיתי ברבנו בחיי וז"ל; "היה ראוי שיאמר לה' אלקינו? ושלם יוציא עצמו מכלל אמונת האלקות? אבל אילו אמר כן לא היתה אמונתו מבוררת אצלנו ולא היינו יודעים כונתו למי הוא קורא ה' ומי הוא שמקבל עליו אלקותו, אבל עתה בבואו לפני הכהן הגדול שהוא מיוחד לעבודת אלקי ישראל וידע אותו, כשהוא אומר: "לה' אלקיך" נסתלק הספק מאצלנו ונתברר אמונתו הטובה, כי הוא מעיד ע"ע כי אלקי הכהן הוא אלקי שבשבילו בא אל הארץ" עכ"ל.

"נעתה כבאי אל עבדך אבי הנער איננו אפנו ונפשו קשורה בנפשו" ('בראשית' מד ל) ב' במסורה; הכא ואידך; "אנל קשורה כלב נער" ('משלי' כב טו) ומפני שאולתו קשורה בו צריך שתהא נפשו קשורה בנפשו של אביו להנכו' ('בעה"ט' שם). זה נאמר על בנימין הצדיק שהיה כבר אב לעשרה בנים, הוא עצמו צריך עוד לחינוך של אביו ומה נאמר אנו בדורנו, כאשר בגיל צעיר כבר יוצאים מגדר היות תלמיד וכבר לא צריכין לרב, מי יתקן אוולתו ובמה? מי יחדד שכלו ומי ידריך את לבבו? ('אור חדש')

"ונישלח ה' בעם את הנחשים השורפים ונישכו את העם ונמת עם רב מישראל" ('במדבר' כא ו)

יעוין ברמב"ן מה שכתב גבי נחש הנחשת והיוצא מדבריו; 'כי הנשוך ע"י כלב שוטה, מהמת חוזק הציור מפתח הכלב שנשכו נצטייר בנפשו דמות כלב ולכן בדקו הרופאים ומצאו בהשתן שלו דמות כלבים קטנים ואם יסונן במסנת לא ישאר כלום, אך במים המסוננים שוב יתראה דמות הכלבים'.

ונראה מזה ענין נפלא מאד בכחות הנפש; כי מחשבה עמוקה בנפש חזקה מאד בפועל ונבראת בריה חדשה בגוף כדמות הכלב הנראה גם לעין הגשמית וכל זמן שהציורים והדמויות הנ"ל חקוקים באדם, הוא בסכנה גדולה להזכיר לפניו שם כלב, כל שכן מראה כלב וכמו שמחשבה איומה מולידה בנפש ובגוף ציורים רעים כדמותם לסכן נפשו, כן ציור טוב עמוק מוליד בנפש ציורים טובים

גנזי המלך דברים הטעונים גיזה גנזי המלך דברים הטעונים גיזה

ודמויות משמחות האדם.

וכמה קרוב על פי זה לצייר אמונת חז"ל שאומרים: 'העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד' (אבות' ד יא) פירושו; נברא כח רוחני באדם מכל מצוה ומצוה, גם מכל מחשבה ומחשבה הבאה מעומק הנפש ויצטייר בנפש כח רוחני משמחה של מצוה ולהיפוך ח"ו; ממחשבה רעה שהאדם חושב בעבירה, כל שכן בעומק הנפש בתאוה עמוקה, יצטייר בנפש כח הרע כדמות הכלב הנזכר לעיל או דמויות רוחניות מזיקות אחרות מבהמות או עופות או שרצים ורמשים ר"ל אשר מקורם למעלה ברוחניות מקור רע.

ואתו המקור הרע השייך לעבירה שעשה או חשב ונצטייר אותו מקור הרע בנפשו כדמות הכלב הם מלאכי חבלה הרודפים את האדם עד חורמה רח"ל. ועתה נבין יותר את אשר דברנו מהרמב"ן ז"ל, בענין הארס שלשון הרע מוליד באדם, עד שעפרו שצועד עליו מזיק הוא והבל פיו מזיק והכל מצויר הנחש שהוא שייך ללשון הרע, **כאמרם ז"ל; 'מתקבצות כל החיות ובאות אצל נחש' (ערכין' טו) ומריבוי הנחשים שנבראו בתוכו, יתרבה ארס הנחשים בתוכו והם מלאכי חבלה לרוב מאד ר"ל מכל עבירה ועבירה וממחשבות שחושב בהנה.**

ולכן אמרו ז"ל; **'הרהורי עבירה קשו מעברה'** (יומא' כט) כי הרהורים באים בעומק הנפש ומצטירים ונבראים מלאכי חבלה לרוב בנפש ולהיפך ע"י הטוב שעושה בכונה גדולה מצטירים ונבראים בנפש מלאכי קדש, המשמחים ומטיבים עם האדם. ובזה הסברנו מה שבחרו האמוראים כל אחד ענין פרטי להזהר בו הרבה; **'יתני לי' (שבת' קיח) היינו; כי טוב לאדם לקבל כל התורה בשמחה עצומה בעומק הנפש, אך מי יוכל לשער בנפשו כי מוכשר הוא לזה, ע"כ בחרו פרטים. (הכמה ומוסר' ב' פעולת מחשבה).** ■

ש"ס בשנה

ללמוד 7 דפים ביום ולסיים ש"ס תוך שנה

'ומה יפה הדבר ששמעתי בשם הגאון מאור הגולה מהר"ח זללה"ה; שבעירו היה בעל הבית אחד בקי בש"ס והיה הגאון הנ"ל חולק לו כבוד לקום מלפניו והיו תלמידיו תמהין על זה. ואמר להם בצחות לשונו; 'וכי ש"ס דפוס סדילקאו לאו ש"ס הוא? אמת, דפוס אמשטרדם שהוא מוגה בלי שבושים הוא מהודר מזה, אבל גם זה ש"ס הוא. כן הדבר הזה; הלא יש לו ש"ס על נפשו אלא שהוא משובש קצת ומכל מקום ש"ס הוא. ואם ח"ו לא ישתדל בה בעולם הזה יחסרו לו לנצח אותם המסכתות והענינים שנשתמט מהם ולא למדם. ומה נעים בזה מה ששמעתי בשם גאון אחד משל נשגב על זה והוא; גביר אחד נסע בחורף והיה הקור חזק מאד וכמעט כלו כל כחותיו על ידי זה. ובא בשארית כחו באישון לילה אל מלון אחד והיו כולם ישנים והעיר את המשרת ובקש ממנו שיכין עבורו סאמאואר (מיחם שבאמצעיתו גחלים) ואמר: 'אין בגבולנו'.

ושאל לו: 'אולי יש איזה תבשיל חם?' ויחפש וימצא בכירים תבשיל חם. ויבקשהו שילך ויחפש אולי ימצא גם מעט חלב להטעים בזה התבשיל וילך וימצא וייפה בזה התבשיל ושמח על זה מאד כי השיב את רוחו על ידי התבשיל החם. והנה זה טוב כשמצא תבשיל ולא היה חסר כי אם להטעימו, אבל אם לא היה מוצא תבשיל כלל מה היה מועיל מעט החלב הצונן. כן הדבר ממש בענייננו; הנה ידוע, שלעתיד לבוא יופיע ה' הטוב; **"רוח חכמה ובינה" (ישעיה' יא ב) בעולם ועל כן בודאי מי שסיגל כעת איזה סדר גמרא וכל שכן הש"ס כולו אף ששכלו דל מאד כעת להבין כל דיני התורה על בוריים, מכל מקום לעתיד כשיופיע ה' את רוחו בעולם ממילא תגדל ותרבה הדעת לכל אחד בתורה וישיג בה נפלאות (וכמשל הנ"ל כשיש לו תבשיל איזה שהוא יכול להטעימו וליפותו). אבל אם יתעצל בנפשו ולא ישתדל כעת להשיג ידיעת התורה, מה תועיל החכמה שתרבה אז בעולם והוא כדמיון כל חכמי ישראל הרמב"ם והאלפס ויתר כל חכמי**

5 דקות ש"ס

על ראובן זעליג בנגיס זצ"ל רבה של ירושלים מספרים; שבמשך ימי חייו למד את כל הש"ס מאה ואחת פעמים. כיון שרגיל היה ללמוד כל דף ארבע פעמים, נמצא שלמד את הש"ס ארבע מאות וארבע פעמים. פעם אחת הזמין את מקורביו לסעודה שערך לכבוד סיום הש"ס שאלוהו המוזמנים: "מה היום מיומים, הלא פעמים רבות כבר סיימת את הש"ס ולא הזמנתנו לסעודה ומה ראית היום לחרוג ממנהגך?" השיב להם: "הפעם הזאת מדובר בסיום מיוחד במינו, את הש"ס הזה שאני מסיים היום למדתי בזמנים שהצלחתי לגזול משעות הפנאי. למשל; כאשר נאלצתי

להמתין בתור במקומות שונים וכן בהזדמנויות דומות, הייתי מנצל את הזמן ללמוד הש"ס הזה בכל פעם הייתי ממשיך מאותו מקום שהפסקתי בהזדמנות הקודמת, ע"כ גדולה שמחתי היום במיוחד על שהצלחתי לנצל את הרגעים האבודים ולארוג מהם ש"ס שלם. **ידוע כי הגאון בעל ה'שאגת אריה' זצ"ל אב בית דין מייץ (צרפת) סיים את הש"ס אלף פעמים. (על פי חשבון שני חייו 90 נמצא שסיים את כל הש"ס כל חדש) **הגאון מוילנא למד פ"ד דפים בכל יום וסיים כל חדש את הש"ס.****

פרשת 'חקת'

"בדיחת החיים"

שירים וזמרים פסולים סקצ'ים עם ליצנים וספור מתח...

"זאת התורה אדם פי ימות באהל"
(במדבר' יט יד)

אלכסנדר מוקדון, הכובש הגדול, שאל את חכמי ישראל: **"מה יעביד איניש ויחיה?"** (תמיד' לב) **תשובתם היתה מופלאה: "ימית עצמו"**. רק אלכסנדר מוקדון עצמו ידע למה הם מתכונים ורק הוא ידע כמה הם צודקים משום שהוא, אלכסנדר הגדול, לא ידע מנוחה, מגיל צעיר רצה 'לחיות' לתור עולם, לכבוש ארצות, להשיג, לחטוף, לבלוע ולמשול, יום מנוחה אחד לא היה לו. כל חייו התנסה במלחמות, כיבושים ונצחונות רק **דבר אחד חסר לו**; מנוחת הנפש, שלווה, מרגוע, סיפוק. לבסוף כרע נפל במחלת הקדחת, אי שם בגבול הודו והוא בן שלשים ושלש. **"מה יעביד איניש ויחיה?" שאל וענו לו**: "יעצור לרגע, יתנתק מהעולם מהטרדות והלחץ, יאטום אוזניו מפני העולם שבחוץ כדי לחוות את העולם הפנימי הרוחני ילמד דף גמרא, ישמע שיעור תורני, יחיה שעה של עונג כה רב כובש ומציף, שלא לדבר על כך ששעה זו תנחילנו עולם הבא, אבל על ידה יהיה ג'כ; 'בן העולם הזה'. **בפרשתנו נאמר: "זאת התורה אדם פי ימות באהל"** ודרשו חז"ל; **"אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה"** (ברכות' סג) **והסוד הוא**; שמי שממית עצמו עליה, חי בה ומאושר בה.

בא ללמד ויצא לומד

מעשה שהיה; כידוע מתפלל היה מרן ה'חזון איש' זצ"ל במנין שהתכנס בדירתו מובן שהתפילה היתה בחדרת קודש, כראוי. פעם הופרה הדממה בקולו של בן אחד המתפללים, רגז האב והיסה את בנו בקפידה לאחר התפילה, **קרא ה'חזון איש' לאב ואמר לו**: "היום לימדת את בנך שני לקחים שידריכוהו בחיים". נהרו פני האב למחמאה אך **ביקש הסבר**: "אלו שני לקחים?" **וה'חזון איש' אמר**: "היום למד שאסור לדבר בתפילה ושמותר לכעוס". **והוסיף**: "את הלכה הראשון, איני יודע אם למד, אבל את השני, יאמץ לבטח".

"עץ ארז ואזוב ושני תולעת"
(במדבר' יט ו)

רבנו החיד"א זיע"א כתב בשם ספר 'זכרון יוסף'; שפילוסוף אחד נשאל: "באיזו הצדקה אנו מושלים בבהמות?" עיין בדבר **חשב ומצא**: "הואיל ואנו אוכלים את בשרם, לכן נעלים אנו מהם". **אמרו לו**: "א"כ התולעים נעלים מאיתנו, כיון שבמותנו אוכלים הם אותנו". **ומכאן ילמד האדם ענוה**; שאם קומתו כארז, עליו להשפיל את עצמו כאזוב, שהרי אינו אלא 'שני לתולעת'.

יש תקציב עם איומים

בפרשתנו נצטוינו על טהרת המקוה, טהרת המשפחה היהודית (ע"ז' עה) הגאון רבי יצחק אבוחצירא ה'באבא האקי' זצ"ל כמסורת אבותיו עמד על משמר הטהרה בכל כחו. **פעם נודע לו**; כי בעיירה בגליל החליט ראש המועצה שמקוה הטהרה יהיה סגור במשך כל ימות השבוע, פרט לליל ששי ויומו. כל תחנוני בני העיירה על הסבל שיגרם לתושבים נפלו על אזנים ערלות. אחת מנשות העיירה כתבה מכתב ל'באבא האקי' וסיפרה על כך מיד עם קבלת המכתב עזב את כל עיסוקיו ונסע לגליל כדי לעמוד בפרץ. עם הגיעו כינס את אנשי המועצה המקומית והמועצה הדתית ותבע הסבר. **אמרו לו**: "שאין תקציב לצוות המקוה, החימום מקולקל ואין די מים". הרב שתק, בטוחים היו ששכנעוהו. **לפתע קרא בקול גדול**: "דעו לכם, שכל התירוצים לא יצילו אתכם ביום הדין טהרת בנות ישראל היא מעל לכל תקציב והוצאה אני דורש להקציב מיד את הסכום הדרוש ולהביא עתה פועלים שיתקנו כל הצורך, בעודי כאן ומי שיעכב בדבר, מובטח לו עונשו המידי מידי שמים, בזכות אבותי הקדושים". התקציב אושר, הפועלים הובאו והמקוה נפתח.

פה קדוש

כתלמיד מובהק של ה'חפץ חיים', הקפיד רבי אלחנן וסרמן זצ"ל על

שמירת הפה מדיבורים אסורים. קדושת פיו ולשונו היתה למפורסמת בין תלמידיו, הכל ידעו כי ככל אשר יוצא מפיו כך יהיה ומעשה שהיה בפורים; כאשר קבוצת בחורים יצאו מהישיבה בדרך לחדרי המגורים ובדרך נתקלו בקבוצת נערים שלא הלכו בדרך התורה והמצוות ופורים עבורם היה חג של הוללות ותו לא, החלו הנערים להכות ולקלל את תלמידי הישיבה ואלו נסו על נפשם אל הישיבה כשהנערים המכים רודפים אחריהם לתוך היכל בית המדרש. ראש הישיבה נגש אליהם והוציא אותם אל מחוץ לבית המדרש ואז קרא לעברו אחד הנערים: "הלן, בלי ידיים". **ורבי אלחנן השיב לו באותה מטבע לשון**: "אתה, בלי ידיים". כעבור מספר ימים רעשה כל העיר לשמע המקרה המצער, אותו נער שהעיז פניו אל רבי אלחנן, יבשו שתי ידיו ונשתתקו. היה בכך יותר מרמז, שהתורה הקדושה תבעה את כבודה ומוצא פיו של ראש הישיבה התקיים באותו נער שיהיה 'בלי ידיים'.

גוג ומגוג

"אני שמעתי בלונדון מפיו הקדוש ר' אלחנן וסרמן זצ"ל שאמר בשם ה'חפץ חיים' זצוק"ל: "שחז"ל אומרים שמלחמת גוג ומגוג תהיה שלש פעמים **ואמר ה'חפץ חיים**; שהמלחמה הזאת, היתה מלחמת גוג ומגוג הראשונה ובעוד עשרים וחמש שנה בערך תהיה עוד מלחמה עולמית שניה, שהמלחמה הראשונה תהיה כאפס נגדה. **ואח"כ תהיה מלחמת גוג ומגוג שלישית**; **"נעצת צקה היא ליעקב"** ('ירמיה' ז ז) **אבל**; **"ומגוגה נמשע"**. **וסיים הג"ר אלחנן ואמר**: "כי חבלי משיח מוכרחים לעבור, רק **"המשפיל בעת ההיא ידם פי עת רעה היא"** ('עמוס' ה). ויתכונן בהכנה רבה אולי יזכה לראות בנחמת ציון וירושלים". **(לב אליהו' יתרו' קעב)**

"על פן יאמרו המשלים באו תשבון"
(במדבר' כא כז)

רבנו הרמח"ל זצ"ל ביאר את דברי חז"ל; **"על פן יאמרו המשלים"**

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

אלו המושלים ביצרם "באו קִשְׁבוֹן" בואו ונחשוב חשבוננו של עולם; הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עברה כנגד הפסדה' ('בבא בתרא' עז). ויש להבין; הן עצה פשוטה ומובנת היא ומדוע זקוקים אנו בה לעצתם של המושלים ביצרם? וכתב; 'כי העצה האמיתית הזאת יוכלו לתת אותה ולא לראות אמיתה, אלא אותם שכבר יצאו מתחת יד יצרם ומשלו בו. כי מי שהוא עדין חבוש במאסר יצרו, אין עיניו רואות האמת הזאת ואינו יכול להכירה, כי היצר מסמא את עיניו ממש והנה הוא כהולך בחושך, שיש לפניו מכשולות ואין עיניו רואות אותם... אך אותם שיצאו מן המאסר הזה, הם רואים האמת לאמיתו ויכולים ליעץ שאר בני אדם עליו. הא למה זה דומה? לגן המבוכה, הוא הגן הנטוע לצחוק הידוע אצל השרים שהנטיעות עשויות כתלים ובעיניהם שבילים רבים נבוכים ומעורבים, כולם דומים זה לזה והתכלית בה הוא להגיע אל אכסדרה אחת שבאמצעם ואמנם השבילים האלה מהם ישרים ומגיעים באמת אל האכסדרה ומהם משגים את האדם ומרחיקים אותו ממנה ואמנם ההולך בין השבילים הוא לא יוכל לראות ולדעת כלל אם הוא בשביל האמיתי או בכוזב כי כולם שווים ואין הפרש ביניהם לעין הרואה אותם, אם לא שידע הדרך בבקיאיות וטביעות עין שכבר נכנס בה והגיע אל התכלית שהוא האכסדרה והנה העומד כבר על האכסדרה הוא רואה כל הדרכים לפניו ומבחין בין האמיתיים והכוזבים והוא יוכל להזהיר את ההולכים בה, לומר; "זה הדרך לכו בו". והנה, מי שירצה להאמין לו, יגיע למקום המיועד ומי שלא ירצה להאמין וירצה ללכת אחר עיניו ודאי שישאר

אובד ולא יגיע אליו. כן הדבר הזה: מי שעדין לא משל ביצרו הוא בתוך השבילים, לא יוכל להבחין ביניהם, אך המושלים ביצרם שכבר הגיעו אל האכסדרה, שכבר יצאו מן השבילים וראו כל הדרכים לעיניהם בברור, הם יכולים ליעץ למי שירצה לשמוע ואליהם צריכים אנו להאמין ואמנם מה היא העצה שהם נותנים לנו? "באו קִשְׁבוֹן" בואו ונחשב חשבוננו של עולם', כי כבר הם ניסו וראו וידעו שזה לבדו הוא הדרך האמיתי להגיע האדם אל הטובה אשר הוא מבקש ולא זולת זה'. ('מסילת ישרים' ג)

בדיחת החיים

באשר לניצול הזמן ידועים דברי ה'חתם סופר' שכאשר נשאל לסוד הצלחתו הגדולה בתורה ענה: "נהייתי תלמיד חכם גדול בחמש דקות". כאשר השואל התפלא על התשובה, המשיך והסביר: "את אותם החמש דקות המרוכים המבזבזים בחיים ניצלתי עד תום".

משל; שלשה אנשים הלכו לשכור דירה בשותפות בבנין בן 100 קומות ודירתם היתה בקומה התשעים. יום אחד המעלית התקלקלה פנה אחד מהם לחבריו ואמר: "בואו נתחיל לעלות את השלשים קומות הראשונות ואני אעביר לכם את זה על ידי שירים ופיוטים של כל הזמרים הפסולים". נענה השני ואמר: "אני אעביר לכם את שלשים הקומות הבאות על ידי בדיחות וסטנד-אפ של ליצנים חרדים" נענה השלישי ואמר: "ואני אעביר לכם את שלשים הקומות האחרונות על ידי סיפורי מתח ועלילה אמיתיים". בשלשים הקומות הראשונות, העביר להם הראשון את הקושי על ידי

שירים ופיוטים שמהם התעודדו שמחו מאוד. כשהגיעו לשלשים הקומות הבאות, העביר להם השני את הקושי על ידי בדיחות וסטנד-אפ, שעל ידם הם צחקו מאוד. בשלשים הקומות האחרונות, העביר להם השלישי את הקושי על ידי סיפור להם סיפורי מתח ועלילה אולם כשהגיע לקומה השמונים ותשע אמר לחבריו: "חברים, הפעם אני מספר לכם סיפור אמיתי שקרה עכשיו... שכחנו את המפתח למטה. והנמשל; אדם בעוה"ז מעביר את חיינו באחת משלשת הדרכים; או על ידי שירים של זמרים פסולים, או על ידי בדיחות של ליצנים, שהמכנה המשותף ביניהם; דרכם האדם יכול לברוח מהמציאות ולהתעלם מתכליתו. אולם לקראת סוף ימיו החיים בעיניו כסיפורי מתח ועלילה, חי בפחד מהצרות ששומע ורואה מסביבו, אלא שהאדם צריך תמיד לדאוג, שלא יגיע לגיל שאז יתברר לו: "שכחתי את המפתחות למטה, בתחילת החיים... חייתי בטעות כל כך הרבה שנים והפסדתי אותם לחלוטין".

"ניכר משה את ידו ונד את הפלע קמטתו פעמים" ('במדבר' כ יא)

מהי ההדגשה על מילת; "פעמים"? ברם, מובא בחז"ל; "יען לא קאמנתם פי להקדישני" ('במדבר' כ יב) אהרן מה הטא? מכאן; שהמיטפל לעוברי עבירה כעובר עבירה' ('ילקו' ש' 'במדבר' כ תשסד). מכיון שהיה צריך אהרן למחות בידי משה שלא להכות בסלע ולא מחה, על כן נענש. אם כן בהכאה ראשונה אפשר לומר שלא ידע שרצה להכות, אבל מאחר שהכה פעמים ולא מיחה בידו, נראה כמסכים לו ונענש גם הוא. ('עישורי תורה') ■

12 שעות

אינני אומר שיאכל במשך שעות, שזה הרבה מאד, אלא כונתי לאכילה ושאר צרכי הגוף, כמובן. יוצא שבסה"כ יורדות שתיים עשרה שעות ונשאר לך שתיים עשרה שעות ללימוד... ודע לך שכך למדו בוולאז'ין שתיים עשרה שעות ביממה כנ"ל ולכן יצאו משם רוב התלמידים גדולי תורה, שהיו להם ידיעות נכבדות בכל סדרי הש"ס ויחידים שעלו ונתעלו, היו לגדולי הדור... ■

לאיזו ישיבה תלך, לא הישיבה קובעת את ההצלחה של הבחור אלא השקידה שלו ואם יהיה שקדן, יצליח ויגדל בתורה בכל מקום שהוא, משא"כ אם יתבטל ח"ו אז לא יועיל לו השם הטוב של הישיבה המפורסמת שהוא נמצא בה והנה, דע לך שיש עשרים וארבע שעות ביממה ומזה תוריד שמונה שעות לשינה... עוד יורדות שעות לשלש תפילות שביום ועוד שעות יורדות לשלש ארוחות שביום,

בספר 'פניני רבנו הקהלות יעקב' מובאים דברים יקרים ונחוצים שהיה מרן הגר"י קניבסקי זצ"ל אומר לתלמידים צעירים וכך היה אומר במתק לשונו הזהב: "אמנם מברך אני אותך בכל הלב שתצליח בתורה הצלחה רבה, אבל צריך אתה לדעת שלא מברכות תהיה גדול בתורה. יש רק עצה אחת; להתרחק מן הבטלה ולנצל את כל הזמן! לכן גם אין הבדל

'פרי חיים'

מרבינו מרן בעל 'אילת השחר' שליט"א

יעמדו לה בגן עדן זכות התורה בהרתה שלחם ולוחם בעדה רבינו בכל עוז בארץ ובתפוצות הגולה ושאר עניני זיכוי הרבים עד אין חקר שמוסר רבינו נפשו בעדם, עד יקצו וירננו שוכני עפר במהרה בימינו.

היות שבזמן האחרון עלו כמה שאלות בנוגע לטיולי בתי ספר במקומות שאינם שומרי שבת, הבאנו מכתב רבותינו גדולי הדור שליט"א שכתבו לפני כמה שנים

... ידוע שענין שמירת שבת כ"כ חביב בעיני הקב"ה ולהיפך זה מאד שנוא והנה בזמן האחרון רוצים לעשות חיזוק שלא יעשו דברים במקומות שידוע שמחללים שבת בפרהסיא. וע"פ רוב זה דברים כגון טיולים וכהנה, דברים שאין זה נוגע לחיי אדם ובכל זאת לחלק מהציבור אשר שייכים לשומרי תורה ומצוות קשה לומר על זה ושוכרין מקומות אשר מחללים שבת, זה מוכיח שענין השבת לא תופס כ"כ מקום חשוב ומסתפק במה שהוא בעצמו אינו מחלל שבת וזה מהדברים אשר צריך לקבל לא לבזות את השבת...

כ' תמוז תשס"ו
אהרן י. לייב שטיינמן יוסף שלו' אלישיב

אני מפחד...
כמו כן שאלו כמה: "על נסיעה לבריכות מים ונסיעה בסירות...?"
ותשובת רבינו: "למה להסתכן?" ואף כשנשאל על ילד שכל כיתתו נוסעים לפארק המים ובוכה מאד אם ימנעוהו מזה, השיב רבינו: "אני מפחד..."

לא כהתה עינו...
כתב הריטב"א על הגמ'; 'יצחק אבינו זקן ויושב בישיבה היה שנאמר: "נְהִי פִי זָקֵן וְצִקָּה" (בראשית' כז א) ('יומא' כח). וז"ל; דכתיב; "נְהִי פִי זָקֵן וְצִקָּה" פל'; 'אין זקן אלא זה שקנה חכמה' ('קדושין' לב) ואיכא למידק; והא בסיפיה כתיב; "וַתִּקְרַן עֵינָיו מִקְרָאֵת" ('שם') וביעקב נמי דכתיב; "כְּבָדוֹ מִזֶּקֶן" ('בראשית' מח י) הא כתיב ביה; "לא יוכל לְרָאוֹת" ('שם') אלמא, בזקנה דרוב ימים משתעי קרא? וי"ל; דחס ושלום דמשום רוב ימים כבדו עיניהם דהא כתיב; "נְקִי ה' נְקִיפוֹ כַח" ('ישעיה' מ לא) אלא אדרבה; מרוב רגילותם בישיבה ותושיה 'שמשתת כחו של אדם' ('כלה' ח) כבדו עיניהם ולא יכלו לראות ובשבחם בא הכתוב ולא בגנותם' עכ"ל.
וצ"ע; מה הועיל בתירוץ? הא אדרבה

מלובלין איקלע פעם אצל גאון אחד שניסה לבחננו אם יודע ש"ס, אמר לו רבי צדוק: "תאמר לי מה יהיה להקב"ה מזה שנבדוק אם אני גדול ממך, או אתה גדול ממני"?...
"פֶּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה" ('תהלים' מה יד)

כ"ה סיון היה יום השנה העשירי לפטירתה של הרבנית הצדקנית; תמר ב"ר שמאי שרגא ע"ה אשת חבר ליבלחט"א רבינו מרן שליט"א, צנועה היתה בחייה וצנועה בהסתלקותה, כאשר בהלויתה שהתקיימה בשעה 12 בלילה, לא היה שום הספד, רק צעדו אחרי מטתה בדומיה עשרות אלפי איש וכך היתה הנהגתה כל ימיה בהצנע ובשקט.

'בינה יתירה באשה' ('נדה' מה) וכ"ש בהני נשי דקא זכיין להיות ברום המעלה בישראל... הרבה חכמה והנהגות טובות למדו ממנה, אך קצר המצע מהשתרע ונזכיר מעט מארחותיה הגדולים כדי ללמוד לעצמינו;

כמה פעמים כשאקלע הכותב לבית רבינו בשעות הערב והיתה הרבנית ע"ה מתבטאת: "טוב שבאת, אני מנסה כבר כמה שעות להתפלל מעריב ואני לא מצליחה, כי כל הזמן דופקים בדלת... עכשיו שבאת יש מי שיפתח ואוכל להתפלל". ולא לדבר על ארוחותיה שהיו מתעכבים הרבה זמן מחמת זריזותה לפתוח את הדלת בכל עת ובכל שעה והכל בפשטות ובלי טריוניה כלל וכלל.
וזכורני פעם אחת; שדפק מישוהו בדלת ומרן היה שקוע בחדרו בלימוד. **ואמרה לי:** "אני לא יודעת מה לעשות, אם אני מכניסה יותר מדאי, אומר לי רבינו: "מה את רוצה שאני אהיה עם הארץ?" ואם אני לא נותנת להיכנס, הוא שואל אותי: "האיך אפשר לא להכניס יהודי שבור"?... פעם אחת ביקשה לשאול את מרן איזה שאלה, באומרה: "זוהי שאלה דחופה ואם אחכה לשאול בעצמי עוברים לפעמים עשרים וארבע שעות! ואני לא מצליחה לדבר אתו..."

ולא לדבר על גמילות חסדים מחוץ לבית שהיתה הולכת בכל שבת עם חברתה הצדקנית הרבנית רבינו ע"ה לבקר נשים מסכנות ולדבר על לבם וכהנה רבות מאד. אשריה שזכתה לעמוד לימין רבינו שליט"א כל השנים במסירות מופלגת ולפני עשר שנים בחודש אדר כשנסע רבינו לצרפת להוציא מהראש את הלימודי חול ולהעמיד ישיבות על טהרת הקודש, שכבה על ערש דוי ובכל זאת נתנה לרבינו לנסוע, בידעה כמה זכות הרבים תלוי בזה.

'לקיים לנו את כל חכמי ישראל'
מה לנו הארת פנים בדורינו יותר מלראות האיך שתפילת רבים לרפואתו של פוסק הדור מרן רבי יוסף שלו' בן חי' מושא שליט"א בוקעת כל הרקיעים ומשדדת מערכות העולם.
אין לנו אלא להמשיך ולהרבות בתפילה ותחנונים לפניו ית' שיחוס וירחם על פליטת בית סופריהם, עד עמוד כהן לאורים בקרוב בימינו ומרן פוסק הדור שליט"א בראשינו אמן.

בס"ד
נא להתפלל לרפואה שלימה להגאון ר' אברהם גניחובסקי שליט"א, שמו; **אברהם בן גיטה** ויהי רצון שיהי' לו רפואה שלמה מן השמים.

א. ל. שטיינמן גם אני מצטרף חיים קניבסקי

י"ב חודש לסילוקו של צדיק
כ"ו סיון יארצייט של מרן הגאון הצדיק רבי מיכל יהודה ליפקוביץ צדיק"ל אשר חניך עם יבלחטא מרן שליט"א קרוב ליובל שנים אלפי בני ישראל לתורה ויראה. והתבטא רבינו עליו: "שזכה 'כל ימיו' להרביץ תורה וכנראה שזה הי' עיקר תפקידו בעולם הזה". והרבה נכתב ב'פרי חיים' בסמוך לפטירתו ונוסוף רק מעט מה שעלה כעת.

סיפר לי אחד ממקורבי מרן שליט"א; שנתלבט להיכן לשלוח את בנו לישיבה קטנה ומרן זצ"ל כבר היה בשנותיו האחרונות ואמר לו רבינו: "כל זמן שרבי מיכל יהודה נמצא בישיבה, המקום הכי טוב לבנך הוא בישיבת פוניבז'".

ואזכיר עוד דבר קטן; כידוע לתלמידי ישיבת פוניבז' האיך שהיה מקפיד במסירות גדולה להתחיל את השיעור כל יום בזמן ולאחרונה סיפר לנו רבינו: "שוה בא עפ"י בקשת מרן הרב מפוניבז' זצ"ל שביקש ממנו כשהתחיל ללמד בישיבה קטנה, שיאמר שעתים שיעור והקפיד לעשות בקשתו בקפידא גדולה..."

'סעו המה למנוחות ועזבו אותנו לאנחות'

ירחם עלינו בוראינו ית' ויאמר לצרותינו די. ונזכה לביאת משיח צדקנו ולתחיית המתים במהרה בימינו.

מה יהיה להקב"ה מזה...
לפני הרבה שנים התוכחו שני בנים של תלמידי חכמים מופלגים אבא של מי גדול יותר?.. **מצד שני;** רבי צדוק הכהן

גנזי המלך דברים הטעונים גיזה גנזי המלך דברים הטעונים גיזה

אם לא יתכן אצל קווי ה' שמחמת הטבע של זקנה תחלש ראייתם, א"כ וכי בשביל שעסקו בתורה זוהי כן סיבה שנחלשה ראייתם?

ובכלל צ"ב; מאי קשיא ליה, הרי אצל משה רבינו ע"ה **כתוב;** "לא כהתה עינו" (דברים' לד ז) משמע שזה נס מיוחד אצל משה רבנו, אבל שאר בני אדם כך הוא דרכו של עולם ומה גנאי יש בזה?

מדי דבר רבינו על פטירת התלמידי חכמים בתקופה האחרונה, **הזכיר מה שהגאון כותב;** "שכל תכלית ביאת האדם לעולם הזה הוא כדי לתקן מדותיו". ממילא **אומר רבינו:** "אדם שזכה להשלים תיקון מדותיו אין לו יותר מה לעשות כאן..."

שבועה - בירור

תוס' הקשו: "למה כל חשוד על השבועה לא נימא מתוך שאינו יכול לישבע משלם?" ותירצו בתי' הב';

'דברצון ישבע אם

נניחנו ולכך לא ישלם' (בבא מציעא' ה ד"ה 'שכנגדו'). ואינו מובן כונתם; זהא שבועה היינו; מה שמתברר אמיתות דבריו ע"י השבועה, אבל אמירת דברים בעלמא מה תועלת יש בזה וא"כ כיון שהוא חשוד על השבועה וגם אם ישבע לא נאמין לו, מה שייך לומר שברצונו היה נשבע, הרי אינו יכול להישבע, דשבועתו פטומי מילי בעלמא נינהו?

עוד יש לעיין; בהא דדרשו חז"ל; "לָלַל עֵזֶן וְלָלַל חֶטְאֵת" הוא דאינו קם, אבל קם הוא לשבועה' ('שבועות' מ. מנא לן שיש כזה בירור של שבועה? והא דגילתה תורה בשומרים; "שִׁבְעַת

ה' תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם" ('שמות' כב י) היינו; במקום שהבעלים אינו יודע וסומך בשבועה על נאמנות השומר שאומר אמת, אבל כשהבעלים מכחיש את הנתבע ובא עד אחד ומעיד כמותו, מה יועיל שבועה, הרי גם אחרי השבועה אוחו הבעל הבית שהנתבע שקרן ומנין לחדש שיש כזה דין להישבע בכהאי גוונא ובפסוק לא נאמר אלא; "לא יָקוּם עַד אֶתְד בְּאִישׁ לְכָל עֵזֶן וְלָלַל חֶטְאֵת" ('דברים' יט טו) אבל לומר דלשבועה קם, דרשו חז"ל מסברא. וצריך להבין; מה מסברא יש לחייבו כזה דבר שאינו מועיל כלום?

קור וחום, קיץ וחורף

בהגיע ימי הקיץ החמים אומר רבינו: "כי כמה שקשה החורף קשה ממנו הקיץ". וכמבואר בתוס' בשם המדרש; 'אמר ליה אנטונינוס לרבי: "צלי עלי" פי'; תתפלל עלי) אמר לו: "רחמנא לישזבך מצינתא" (הקב"ה יציל אותך מקור)

אמר לו: "דא צלותא היא? יתיר חד כסו וצינצא אזלא" (שאל אנטונינוס: "וכי זוהי תפילה? הרי יוסיף בגד אחד והקור הולך") אמר לו: "תשתזיב משרבא" (תינצל משרב) א"ל: "הא כדו צלותא דכתיב; "נָאִין נִסְתָּר מִחַמְתּוֹ" ("תהלים' יט ז) (זוהי תפילה? שהרי כתוב: "נָאִין נִסְתָּר מִחַמְתּוֹ"). (כתובות' ל) ד"ה; הכל בידי שמים חוץ מצינים ופחים'.

רק אינו מובן מה שטען שיכול להתלבש יותר חם וינצל מהקור והרי מקרא מלא הוא; "לפני קרתו מי נעמד" (תהלים' קמז יז) וצ"ע.

ותקבל ברחמים וברצון את תפילתנו

'מי שדעתו שפלה אין תפילתו נמאסת, דכתיב; "לב נשקר ונזקה אלקים לא תבנה" (תהלים' נא יט) ('סוטה' ה). נמצא דבר נורא; שכל זמן שאין בו את המעלה הזו, לא רק שאין תפילתו נשמעת, אלא תפילתו 'נמאסת' רח"ל... ■

נופט קיץ

חמישי טיטי סבת

במלון מפואר בכנרת ***

פרשת 'פנחס' 12/7/2012 למנינם

בהשתתפות:

הרב 'צחק כהן צמח שליט"א

הפייען ר' **דוד שלמה שירו** הי"ו

נתרו חדרים אחרונים! הגרלת ענק טבעת זהב חיינו!

1,750

במחיר מבצע

לפרטים נוספים התקשרו:

052-5500654 אייל 054-7005001 נפתלי 054-8411448 לינוי

טיול לקברי הצדיקים

עם הרב **אמנון יצחק שליט"א**

ביום שלישי כ"ז תמוז 17/07/12

מירון - קבר רשב"י

עבריה - רמב"ם, ר' מאיר בעל הנס

14:00 ארוחת צהרים - במלון 'המצודה' בעבריה

15:15 תפילת מנחה

15:30 הרצאת הרב **אמנון יצחק שליט"א**

יציאה מוקדמת האיסוף בעעה 7:30 בדוק!

זכאי "בת כפלים" חיינו! "תי כפלים" 50% הנחה

בני ברק - רח' מתתיהו 10

ירושלים - בניני האומה'

הישיבה בהפרדה מלאה!

הפרשמה בשופר רח' מתתיהו 10 בני ברק

בין השעות 09:00-15:30

03-677779

אולמי ארמון דוד הנושא 75 יום ראשון יא' תמוז 01/07/2012	חדרה
פתיחת שערים ב-20:00 תחילת החוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל	
אולם ת"ת המסורה ליבוביץ 52 יום שני יב' תמוז 02/07/2012	ירושלים
פתיחת שערים ב-20:00 תחילת החוכנית ב-20:30 כניסה 15 שקל	
בית כנסת היכל דוד מרגולין 16 יד אליהו יום שלישי יג' תמוז 03/07/2012	תל אביב
פתיחת שערים ב-20:00 תחילת החוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל	
© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות	

מבצע סיום הש"ס תוך שנה אחת

שיחה של הרב אמנון יצחק עם הרה"ג הרב חיים קניבסקי שליט"א לסיים את הש"ס בשנה אחת ע"י לימוד 7 דפים ביום (משך שעה לערך) בגירסא אעפ"י שלא מבין ע"פ הגמרא ע"ז י"ט

הרב אמנון יצחק: "שלום כבוד הרב, שלום עליכם, מה שלום הרב?"
הרה"ג חיים קניבסקי: "מה שלומכם"??

הרב אמנון: "ברוך ה' הרב. אני עושה עכשיו מבצע לכל הבעלי תשובה ללימוד 7 דפים גמרא, כל יום בגרסא, בשביל לגמור את הש"ס במשך שנה, כי יש אנשים שמפחדים לפתוח בכלל אפילו גמרא וה'חפץ חיים' אמר שמי שלא למד מלמדים אותו רק מה שהוא קרא ומה שהוא למד, אבל אם יהיה חסר לו לא ילמדו אותו, לכן הוא ממליץ שללמוד בגרסא"..

הרה"ג חיים קניבסקי: "נכון"

הרב אמנון: "לפחות פעם אחת בחיים את הש"ס"

הרה"ג חיים קניבסקי: "נכון!"

הרב אמנון: "ואחר כך לחזור וללמוד בעיון. אז אני רציתי ברכה ושהרב ימליץ על זה"

הרה"ג חיים קניבסקי: "ברכה והצלחה וכל טוב!"

הרב אמנון: "אמן"

הרה"ג חיים קניבסקי: "דבר טוב, ה'חפץ חיים' אמר כך!"

הרב אמנון: "אז אפשר לפרסם את זה ברבים?"

הרה"ג חיים קניבסקי: "כן! כן!"

הרב אמנון: "יופי, יישר כח הרב, כל טוב לרב"

הרה"ג חיים קניבסקי: "שיהיה בהצלחה!"

הרב אמנון: "אמן. יש כבר יותר מ-100 איש שקיבלו על עצמם תוך יומיים שלשה"..

הרה"ג חיים קניבסקי: "טוב מאד!" (בחיוך רחב ומאושר)

הרב אמנון: "ברוך ה' הרב"...

שיחה של הרב אמנון יצחק עם עוזרו של הרה"ג יודא לייב שטיינמן שליט"א

הרב משה יודא שניידר בענין לימוד בגירסא 7 דפים ביום במשך שנה

הרב אמנון: "יש לך תשובה מהרב שטיינמן בקשר לשבעה דפים גמרא ללימוד בגרסא?"

הרב משה יודא שניידר: "אוהו, הוא נהנה מאד מזה, הוא אמר 'זייער גוט'"

הרב אמנון: "לגבי מי? בעלי תשובה, או אברכים?"

הרב משה יודא שניידר: "אני שאלתי שתי שאלות; אמרתי בהתחלה לגבי בעלי תשובה, שאלתי לגבי הציבור הרחב, הוא מאד נהנה, אמר בחיוך 'זייער גוט', הוא אמר. אחרי זה שאלתי בקשר לאברכים, אם גם כדאי להמליץ להם אחרי הלימודים כשחוזרים הביתה לפעמים יש זמן, אם כדאי שישקיעו בזה, הוא אמר גם כן אותו דבר, הוא אמר כנ"ל, 'זייער גוט'."

הרב אמנון: "יפה מאד, תודה רבה, תודה רבה לך"

הרב משה יודא שניידר: "שיהיה לכם זכות זיכוי הרבים, ותלמוד תורה כנגד כולם"

הרב אמנון: "אמן ואמן תודה רבה"

הרב משה יודא שניידר: "בשורות טובות, כל טוב"

מקורות למבצע:

קונטרס 'תלמוד תורה' לרבינו ה'חפץ חיים' בכמה מקומות

'רבינו בחיי' בספרו 'כד הקמח' ערך 'תורה' (א')

החיד"א בספריו 'מורה באצבע' (סימן מב' מג') ו'מראית העין'

'בעל הבן איש חי' בספרו 'בניהו' על 'מסכת ע"ז' (יט.)

'שיחות מוהר"ן' תורה ע'